

המזבח מקדש את הראוי לו

זבחים פג. - פד.

ויקרא פרק 1, ב-ג

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה
 הוא העולה על בוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו:
 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן
 אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח:

שמות פרק כט, לו-לח

שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים
 כל הנזע במזבח יקדש:
 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד:

• הלכות ומקורן

עולת העוף	מנחות	נסכים פסולין	דם פסול	השיטה וטעמה	
	קמצים שקדשו	קמצים שלא קדשו			
✓	✓ בני מוקדה נינהו	א חסר מעשה בגופן	✗	✗	רבי יהושע ראו לאישים - "מוקדה"
✓	✓ בני מזבח נינהו	(משא"כ אימורם לפני זריקה)	✓	✓	רבן גמליאל ראו למזבח - "מזבח"
✓	✓ רק אם גלל עצמן	✓ רק אם גלל עצמן, ואפילו ביום אחר	✓	✓	רבי שמעון גלל עצמו - "עולה"
✗	✗ איננו עולה		✗		רבי יוסי הגלילי "כבשים"
✓	✗ איננו עולה		✗		רבי עקיבא "עולה"

• דרשת הפסוקים

כל הנזע במזבח יקדש	אשר תאכל האש	על המזבח	על בוקדה	
→ משום קדושת מזבח, כאשר לא היתה שעת כושר	להחזיר כשרים שפקעו - ממילא רק עולה ↓	→ משום קדושת מזבח, כשהיתה שעת כושר	הראוי לאישים	רב יהושע
→ משום קדושת מזבח, ולא שנא שעת כושר	עיכולי עולה את המחזיר ולא עיכולי קטורת	הראוי למזבח	להחזיר כשרים שפקעו	רבן גמליאל

כבשים	עולה	
	גלל עצמו	רבי שמעון
זב ולא עוף	לא מחיים	רבי יוסי הגלילי
ולא מנחה	עולת העוף פסולה	רבי עקיבא

עצמות וכו' שפירשו

זבחים פה:-פז.

ועשית עולותיך הבשר והדם	והקטיר הכהן את הכל אפילו פירשו	
לא מחזיר עיכולי גידין וכו'	אחר זריקה	לפני זריקה (ע' שט"מ)
	יעלו, מועלין בהם לעולם	אינם בכלל קדשים, ומותרים
פירשו - אפילו הן בראש המזבח - ירדו (לא לפי שט"מ י')	מחוברין יעלו	
כלפי מעלה	כלפי מטה	
ירדו, אקריבו לעיכול	ירדו	

סיכום דיני מעילה בעצמות הקדשים

עולה		קרבנות הנאכלין	
מועלין		עד זריקה	עד זריקה
פירשו אחר זריקה	פירשו לפני זריקה	אחר זריקה	מועלין
מועלין בהן לעולם	לא מועלין	רבה	אחר זריקה
לא מועלין - גזירה שוה מאשם שהותרו עם הבשר. לא נהנין מדרבנן	מועלין - לאו בני הקטרה נינהו, לא אהני להו זריקה	רבי אלעזר	לא מועלין - אחר שעת היתר לכהנים, הותרו עם הבשר